

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 35. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm1258/facsimile.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

af Russerne selv, da de to Aar efter under Suvarov stormede Ismail. Først efter Indtagelsen af disse Fæstninger, blev Storvesiren slaaet i aaben Mark, men nu var man paa begge Sider kjed af Krigen, de andre store Magter begyndte alvorlig at lægge sig imellem, den franske Revolution forferdede alle kronede Hoveder, Potemkin, som havde drømt om at befri Grækenland og i det mindste blive Konge i Moldov og Vallakiet, døde, og Freden blev sluttet i Jassy med Aaret 91.

Gjaldt det os nu kun om at se, hvorfor Russerne ikke kom til Konstantinopel den Gang, kunde vi vel finde Grund nok dertil, uden at se paa det Sidebug fra Sverigs Side, der stansede paa Halvvejen; men desuagtet gjorde det dog saa stor Opsigt i Petersborg, at det ikke blot hindrede Flaadens Afgang til Middelhavet, men stemte Kejsrerinden langt fredeligere; og om det end ikke var saa, vilde det dog for os altid være vigtigt og fornøjeligt at se, hvordan det stod til i vor Del af Norden ved den franske Revolutions Udbrud, hvortil Indviklingen i Tyrkekrigen giver den bedste Anledning.

Sverig havde indtil Trediveaars-Krigen været næsten ganske ubekjendt uden for Norden, men under denne store Vendekreds, hvor Danmark næsten ganske tabte sin Vigtighed, vandt Sverig under Gustav Adolf en evropæisk Navnkundighed, det næsten havde lige saa ondt ved at tabe som at vedligeholde. Denne Navnkundighed voxte end ogsaa ved Karl den tolvtes vel seventyrlige og til Slutning ulykkelige, men dog kæmpemæssige og glimrende Færd, saa uagtet Sverig maatte afstaa Ingermanland, Estland, Lifland og lidt af Finland til Peter Czar, ansaa det dog i hele Evropa, endsige da i Petersborg, endnu for en Magt af anden Rang, der under en tapper Konge kunde blive frygtelig og farlig, man vidste ikke for hvor mange, men først og sidst for Rusland, der havde været saa nærgaaende og lagt sin ny Hovedstad ligesom til Trods paa,

